

**Colegiul de Disciplină și Etică din subordinea Consiliului Superior al
Procurorilor**

**HOTĂRÂRE
nr. 3-121/2022**

mun.Chișmau

13 octombrie 2022

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele colegiului - Vladislav Guțan
Membrii colegiului - Victor Comerzan
Elena Cazacov
Alexandru Lozan
Octavian Lazarev
Pavel Turcan
Oleg Televca

Examinând în ședința publică contestația cet. XXXXXX, privind anularea Deciziei din xx.xx.2022 a Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, din motivul că nu au fost identificate temeuri de tragere la răspundere disciplinară

A CONSTATAT

La data de xx.xx.2022 a fost emisă Decizia Inspectorului Mircea Roșioru din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, din motivul că nu au fost identificate temeuri de tragere la răspundere disciplinară.

La data de xx.xx.2022, cet. XXXXXX a depus contestație privind anularea Deciziei din xx.xx.2022, cu atragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, pentru faptele ce constituie abatere disciplinară, menționate în sesizarea și contestația depuse.

La xx.xx.2022 cet. XXXXXX, a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor pe faptul pretinsei abateri disciplinare comise de către procurora în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX. Ulterior, conform competenței, sesizarea menționată *supra*, a fost redirecționată pentru verificare Inspecției procurorilor.

Plângerea cet. XXXXXX este depusă în limba rusă, conține elementele de bază necesare unui astfel de document, este semnată de autor. Din perspectiva art.40 din Legea nr.3/2016, având în vedere că se pun în verificare fapte ce rezultă din activitatea procesuală, constat că fapta ce urmează a fi verificată **se încadrează în termenele de prescripție ale răspunderii disciplinare a procurorilor**. Pe cale de consecință, sesizarea corespunde cerințelor de formă și conținut instituite prin Regulamentul **privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat** prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-240/16 din 29.09.2016.

Potrivit sesizării:

La xx.xx.2021 cet. XXXXXX a înaintat XXXXXX a Procuraturii Anticorupție o plângere, redirecționată ulterior procuraturii raionului XXXXXX, prin care solicita pornirea urmăririi penale în privința polițiștilor XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, pe pretinse fapte de [...].

Urmare a verificărilor și cercetărilor efectuate, la xx.xx.2021 procurora în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, a adoptat o ordonanță de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr.45, pe motiv că lipsește faptul infracțiunii (*art.275 pct.1) CPP*). Nefiind de acord cu ordonanța din xx.xx.2021, cet. XXXXXX a contestat-o, cu plângere, procurorului ierarhic superior. Prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al procuraturii raionului XXXXX XXXXXX din xx.xx.2021, plângerea părții vătămate XXXXXX a fost respinsă. Ulterior, cet. XXXXXX a solicitat Judecătoriei XXXXXX să realizeze un control judiciar asupra ordonanțelor din xx.xx.2021 și, corespunzător, xx.xx.2021. Prin încheierea din xx.xx.2022, instanța a admis plângerea petiționarului XXXXXX, a declarat nule ordonanțele din x.xx.2021 și, respectiv, xx.xx.2021, a dispus reluarea investigațiilor și a obligat procurorul să lichideze încălcările depistate. Această încheiere nu a fost contestată, în ordine de recurs, devenind astfel irevocabilă.

Ulterior, pe faptul expus *supra*, la xx.xx.2022, de către procuratura raionului XXXXXX a fost pornită urmărirea penală nr. XXXXXX în baza art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal.

În opinia cet. XXXXXX, procurora XXXXXX a comis abaterea disciplinară materializată în adoptarea intenționată a ordonanței neîntemeiate de refuz în începerea urmăririi penale din xx.xx.2021 și clasarea procesului penal nr. XXXXXX, acțiuni prin care a contribuit la ascunderea infracțiunii și eschivarea persoanelor vinovate de la răspundere penală.

Din analiza materialelor administrate, s-a constatat că, plângerea cet. XXXXXX, a parvenit în procuratura raionului XXXXXX prin intermediul Procuraturii Anticorupție, unde a fost înregistrată corespunzător pe data de xx.xx.2021 în Registrul nr. 1 al sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor, procesului penal fiindu-i acordat nr.xx. La xx.xx.2021 de către procurora în procuratura raionului XXXXX XXXXXX a fost adoptată ordonanță de refuz în începerea urmăririi penale, pe motivul lipsei faptului infracțiunii. Având în vedere că ziua de xx.xx.2021 este zi de luni, s-a constatat că termenul de 30 de zile acordat de lege (*art.274 CPP*) pentru adoptarea ordonanței a fost respectat. Soluția adoptată la data de xx.xx.2021 a fost comunicată în termen persoanelor interesate, astfel încât acestea din urmă să-și poată realiza drepturile procesuale în cazul dezacordului (*contestarea la procurorul ierarhic superior și, ulterior, la judecătorul de instrucție*). Din materialele acumulate, s-a constatat că cet. XXXXXX și-a realizat dreptul la un recurs efectiv, contestând soluțiile adoptate atât la procurorul ierarhic superior, cât și în fața judecătorului de instrucție.

Verificând, în cadrul procesului penal, sesizarea despre comiterea infracțiunii, procurora XXXXXX a realizat următoarele acțiuni: [...].

Studiind conținutul ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale din xx.xx.2021, s-a constatat că procurora XXXXXX, în partea descriptivă, a efectuat o analiză a elementelor componentelor de infracțiune pentru care cet. XXXXXX a solicitat începerea urmăririi penale și, în finalul aceleiași părți, a argumentat de ce, în opinia

dumneaei, lipsește faptul infracțiunii.

Suplimentar, s-a constatat că legalitatea și temeinicia ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale din xx.xx.2021 a fost confirmată și de către procurorul XXXXXX prin ordonanța din xx.xx.2021, după realizarea testului de control ierarhic superior.

Studiind încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX din xx.xx.2022, prin care au fost declarate nule atât ordonanța procurorii XXXXXX, cât și a procurorului XXXXXX, cu dispunerea reluării investigațiilor în procesul penal nr. XXXXXX, s-a constatat că instanța de judecată, realizând controlul judiciar al procedurii prejudiciare, nu a identificat elemente de ilegalitate, ci doar a constatat că pe caz nu s-au întreprins toate măsurile necesare stabilirii adevărului obiectiv, că nu au fost combătute toate argumentele invocate de petiționar și că nu a fost asigurată o examinare penală eficientă. În concluzie, nulitatea ordonanțelor procurorilor XXXXXX și XXXXXX, declarată de instanța de judecată, a fost axată pe motive de oportunitate și nu pe motive de legalitate.

În explicațiile sale oferite Inspecției procurorilor, procurora XXXXXX a explicat că la investigarea plângerii cet. XXXXXX a acționat cu bună-credință, nu a avut drept scop favorizarea colaboratorilor de poliție figuranți în cadrul procesului penal și, respectiv, defavorizarea autorului plângerii, iar hotărârea a adoptat-o reieșind exclusiv din probele administrate. Argumentele pe care le-a prezentat cet. XXXXXX nu i s-au părut consecvente și de natură să o convingă că colaboratorii de poliție se fac vinovați de săvârșirea infracțiunilor menționate în plângere. Dânsa a solicitat încetarea procedurii disciplinare, deoarece nu s-au produs consecințe care nu ar fi fost posibil să fie reparate, iar din punct de vedere a efectelor juridice, soluția sa de refuz în începerea urmăririi penale, nu diferențiază mult de ordonanța procurorului XXXXXX din xx.xx.2022.

Astfel, din perspectivă disciplinară, acțiunile procurorului în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX urmează a fi analizate dacă întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură - *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.*

Procurorul în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, activează în funcția de procuror din anul 2014, iar sancțiuni disciplinare nestinse nu are.

Conform art.41 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, o sancțiune disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse.

Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea procesuală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia.

Trebuie menționat că, declararea nulității unui act procesual al procurorului nu induce, în mod automat, convingerea că procurorul de caz se face vinovat de săvârșirea unei abaterii disciplinare. Răspunderea disciplinară a unui procuror nu poate fi angajată

atâta timp cât procurorul acționează cu bună-credință, iar actul procesual adoptat conține elemente de motivare bazate pe lege și pe probe administrate.

În altă ordine de idei, s-a constatat că în timpul derulării verificărilor pe palierul Inspecției procurorilor, la xx.xx.2022, în cadrul urmăririi penale nr. XXXXXX, pornită la xx.xx.2022 în baza art. 179 alin.(3) lit.a) Cod penal, bănuiții [...], de către procurorul în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, au fost scoși de sub urmărire penală, iar cauza a fost clasată în temeiul art.275 pct.3) CPP - fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, din verificările întreprinse, analizând inclusiv declarațiile procurorii supuse răspunderii disciplinare, Colegiul de Disciplină și Etică ajunge la concluzia că nu s-a constatat faptul că procurora XXXXXX, în procesul de investigare și ulterior, cel decizional, ar fi acționat cu rea-credință, în sensul de a-i absolvi pe polițiștii XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX de răspundere penală. Având în vedere motivarea oferită în soluția procesuală din xx.xx.2021, Colegiul de Disciplină și Etică menționează că soluția adoptată este întemeiată pe principiul potrivit căruia reprezentantul organului de urmărire penală apreciază probele conform propriei convingeri, iar așa cum este stipulat în art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Astfel, urmare a verificării sesizării și materialului probator nu s-a stabilit îndeplinirea necorespunzătoare de către procurorul în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, a atribuțiilor de serviciu la investigarea cauzei penale nr. XXXXXX, deoarece toate acțiunile de urmărire penală, inclusiv și acelea la care se referă petiționarul, au fost efectuate cu respectarea normelor de procedură penală, fără a fi lezate drepturile procesuale ale petiționarului.

Conform prevederilor art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.

Analizând probele administrate, audiind reprezentantul Inspecției procurorilor, Colegiul constată că în cazul examinat nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, prevăzute de art.38 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Astfel, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între încălcarea normelor de procedură, ca greșeală ce poate fi cenzurată pe calea controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.

Analiza elementelor constitutive ale acestei abaterii disciplinare nu poate fi efectuată decât prin raportare la principiul independenței procurorilor la pronunțarea hotărârilor și adoptarea soluțiilor. Or, art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 prevede expres că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor

legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Mai mult ca atât, în raport cu particularitățile concrete ale cazului, Colegiul reține că Inspekția procurorilor, ca titular al acțiunii disciplinare, pune în discuție modul de interpretare a unei norme de drept, de către procurorul de caz și raționamentul logico-juridic al acestuia, aspecte care, însă, nu pot forma obiectul unei verificări disciplinare, acestea putând fi cenzurate doar în cadrul controlului ierarhic și în căile de atac.

În această ordine de idei, Colegiul constată că abordarea Inspekției procurorilor vis-a-vis de modul de întocmire de către procuror a actului de acuzare și de plenitudinea urmăririi penale într-o speță concretă (caracterul superficial al urmăririi penale, insuficiența probelor pentru incriminarea comiterii infracțiunii...etc), deci de analiză a legalității unei ordonanțe emise de procuror se prezintă a fi contrară atribuțiilor funcționale ale Inspekției și substituie împuternicirile unei instanțe de control judiciar.

Răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să depindă doar de soluția pronunțată pe o cauză instrumentată în instanța de judecată. Răspunderea trebuie să fie legată, mai cu seamă, doar de respectarea de către procuror a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale. Faptul că o hotărâre a procurorului, adoptată în cursul procesului penal, este supusă criticii în instanța de judecată, nu înseamnă că acesta a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea.

Exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a cauzei penale respective de către procuror nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, respectarea principiului independenței decizionale a procurorului (art.37 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură), excluzând această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul constată că materialele procedurii disciplinare nu relevă motivele pentru care Inspekția procurorilor și-a însușit în totalitate opinia unei instanțe judecătorești vis-à-vis de soluția dispusă pe caz.

Colegiul consideră că procurorii, de rând cu judecătorii, trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a instrumenta/soluționa cauzele imparțial, potrivit propriei lor convingeri și interpretări a faptelor, precum și în conformitate cu legea aplicabilă. Or, conform art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură - procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Procurorul, în conformitate cu prevederile art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, poate fi tras la răspundere disciplinară dacă în urma verificării argumentelor sesizării, Inspekția procurorilor va constata temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către procuror.

Dezacordul cu rezultatele examinării plângerilor de către procuror, nu poate servi temei pentru tragere la răspundere disciplinară, cu atât mai mult, că în condițiile prevederilor art.13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a

instanței judecătorești (art.299¹ și art.313 Cod de procedură penală).

Urmare verificării sesizării și contestației și materialului probator, Colegiul de Disciplină și Etică stabilește că alegațiile cet. XXXXXX, nu s-au confirmat, iar acțiunile procurorului în procuratura raionului XXXX, XXXXX, nu constituie abatere disciplinară.

Procurorul a acționat conform atribuțiilor funcționale și legii cu privire la Procuratură, care prevăd că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Reieșind din materialele administrate și explicațiile prezentate, necesită a fi subliniat faptul că Colegiul de Disciplină și Etică nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării urmăririi penale, reprezentării acușării în instanță, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă. În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specifică și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative obligatorii a condițiilor generale - faptă, vinovăție, legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Colegiul constată că în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza controlului de către Inspekția Procurorilor, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că elementele abaterii disciplinare menționate, nu sunt întrunite.

Luând în considerație că în cadrul controlului nu s-a stabilit încălcarea cu vinovăție de către procurorului în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, a obligațiilor corespunzătoare funcției pe care o deține, iar condițiile pentru atragere la răspundere disciplinară nu sunt îndeplinite cumulativ, nu au fost identificate temeieri de atragere la răspundere disciplinară conform art.38 din Legea cu privire la Procuratură.

Astfel, în rezultatul examinării contestației asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, a materialelor prezentate, se constată că informațiile cauzei disciplinare acumulate de către Inspekția Procurorilor sunt complete și suficiente, iar soluția adoptată este obiectivă și întemeiată.

În contextul celor expuse, în rezultatul examinării contestației, Colegiul de Disciplină și Etică ajunge la concluzia că în faptele descrise în privința procurorului în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, nu sunt confirmate acțiuni ce ar constitui abateri disciplinare, iar Decizia Inspekției Procurorilor a Procuraturii Generale din xx.xx.2022 este întemeiată și legală.

În temeiul pct.77⁵, 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de Disciplină și Etică, examinând contestația asupra Deciziei de încetare a

procedurii disciplinare emise în privința procurorului în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2022, emisă de Inspekția Procurorilor a Procuraturii Generale, Colegiul de Disciplină și Etică

HOTĂRĂȘTE

1. A respinge contestația din xx.xx.2022 și a menține Decizia din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX;

2. Hotărârea este cu drept de contestare la Consiliul Superior al Procurorilor în termen de 5 zile de la data pronunțării.

Președintele colegiului:

Vladislav Guțan _____ semnat _____

Membrii Colegiului:

Victor Comerzan _____ semnat _____

Elena Cazacov _____ semnat _____

Alexandru Lozan _____ semnat _____

Octavian Lazarev _____ semnat _____

Oleg Televca _____ semnat _____

Pavel Țurcan _____ semnat _____